Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 304 van 21 september 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat M. VANDEWALLE**
Koopvaardijlaan 13
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 26 maart 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 maart 2026.

Gelet op (oud) artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 juni 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 augustus 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat M. VANDEWALLE verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"*A. Feitenrelaas*
Volgens uw verklaringen bent u Arabier, moslim en afkomstig uit Khan Younis, Gaza. Daar leefde u uw hele leven tot aan uw vertrek uit Gaza – met uitzondering van de periode 2020-2023 toen u in Algerije studeerde. U verliet Gaza op 28 augustus 2023.
U reisde op legale wijze via Egypte naar Algerije, waar u trachtte uw visum te verlengen. Een maand later, eind september 2023, trok u naar Turkije, waar u een maand verbleef. Vervolgens reisde u verder naar Griekenland, waar u op 31 oktober 2023 op het eiland Kos aankwam en op 7 november 2023 een verzoek om internationale bescherming indiende. U verkreeg internationale bescherming in november 2023.
In januari 2024 verliet u het opvangcentrum. U verbleef nog 20-25 dagen op Kos. U werkte op een aardbeienveld en verbleef bij uw werk. U werd niet betaald door uw werkgever. Op 29 januari 2024 reisde u naar Athene. U sliep er twee nachten op straat en vond vervolgens een slaapplek in een gedeelde

accommodatie. U werkte (illegaal) in de bouwsector. Hulporganisaties stonden u niet bij. Toen u na een werkongeval medische hulp nodig had, kon u die niet krijgen. Evenmin vond u hulp voor uw psychische problemen.
Op 27 april 2024 reisde u naar België, waar u op 2 mei 2024 een verzoek om internationale bescherming indiende.
Ter staving van uw verzoek legde u de volgende documenten neer (kopieën): paspoort, identiteitskaart, geboorteakte en UNRWA-kaart van Palestina; foto's van Griekenland en Gaza; screenshots van uw contacten met hulporganisaties en potentiële werkgevers; een usb-stick met dezelfde beelden; bewijzen van uw huur, werk en opleiding in België; bewijzen van uw opleiding; informatie over uw familie in Gaza; een attest van uw psycholoog; medische documenten; een rapport van Amnesty International over Griekenland.
B. Motivering
Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Hoewel u een attest van een psycholoog neerlegde, waarin wordt vermeld dat er sprake was van slaapproblemen, kan hieruit geenszins blijken dat u er niet toe in staat zou zijn op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure. Bovendien stelde u aan het begin van het persoonlijk onderhoud in staat te zijn om het gesprek te voeren (CGVS, p. 2-3) en maakten noch u, noch uw advocaat aan het einde van het persoonlijk onderhoud enige opmerking over het verloop ervan (CGVS, p. 12).
Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.
Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (Eurodac Search Result; CGVS, p. 5) blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist.
GEAS
In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.
De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.
In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,…
Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is

“wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma’s voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op https://www.ecoi.net/en/file/local/2078215/Definitief+verslag+statushouders+Griekenland.pdf; Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 24/6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf Country Report : Greece. Update 2024 », gepubliceerd door AIDA/ECRE in september 2025 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2025/09/AIDA_GR_2024-update.pdf); Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op https://www.ecoi.net/en/file/local/2114789/Verslag_feitenonderzoek_statushouders_in_Griekenland_2024.pdf ; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-managementmainland-greece_en).

Uit bovenstaande informatie blijkt eveneens dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Griekenland kent een algemeen juridisch en beleidskader, gericht op een algemene integratie in de Griekse samenleving van statushouder. Er bestaan verschillende initiatieven op landelijk, regionaal en lokaal niveau, al dan niet met ondersteuning van IGO's en NGO's, die de algemene integratie van statushouders in de Griekse samenleving trachten te bevorderen. Er zijn een aantal NGO’s en overheidsprogramma’s actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming (COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior, gepubliceerd door Cedoca op 17 september 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/griekenland-heliosen-helios-junior). De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale

bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Uit uw verklaringen blijkt dat u beschikte over een Griekse verblijfsvergunning (ADET), paspoort en AFM-nummer (CGVS, p. 5). U verklaart, zonder enige vorm van bewijs, deze te hebben weggegooid en legt evenmin een kopie neer (CGVS, p. 6), waardoor u het CGVS belet de geldigheid van deze documenten na te gaan.

1. ADET

Uit bovenstaande landeninformatie volgt dat statushouders bepaalde persoonlijke documenten en gegevens nodig hebben die elementair zijn om in Griekenland toegang te verkrijgen tot basisvoorzieningen. Het gaat meer bepaald om de afgifte van een Griekse verblijfsvergunning (ADET), die wordt afgeleverd op basis van de internationale beschermingsstatus, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Het al dan niet beschikken over deze officiële documenten is aldus belangrijk voor de vraag of statushouders in Griekenland het risico lopen om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht te komen. Uit de landeninformatie blijkt dat het bezit van een geldige ADET immers een voorwaarde is voor het verkrijgen van een sociale zekerheidsnummer (AMKA), terwijl het bezit van een Grieks fiscaal registratienummer (AFM), al dan niet indirect, een voorwaarde vormt voor, o.a., het openen van een bankrekening, het huren van een woning, toegang tot de arbeidsmarkt of het verkrijgen van een AMKA, en het bezit van een AMKA een voorwaarde uitmaakt om, o.a., toegang te krijgen tot sociale uitkeringen, (gratis) gezondheidszorg en de arbeidsmarkt

Aan elke begunstigde van internationale bescherming wordt een Griekse verblijfsvergunning (ADET) verleend. Uit de objectieve informatie blijkt niet dat er significante problemen worden gemeld bij het afleveren van deze verblijfsvergunning. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland die niet meer in het bezit zijn van hun nog geldige ADET (wegens diefstal, verlies), worden niet met dezelfde moeilijkheden geconfronteerd als begunstigden met een vervallen ADET. Uit de objectieve informatie over de verlenging in geval van verlies van de ADET blijkt immers dat het mogelijk is een vervangkaart (replacement card) te verkrijgen in geval van verlies van de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) (Refugee Info Greece - How to renew and replace lost, damaged or expired documents, 6 april 2024, beschikbaar op: https://greece.refugee.info/ en-us/articles/4985619341335; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/ RSA_BIP_Report_EN.pdf).

Wat betreft de afgifte/het hernieuwen van een verblijfstitel in Griekenland (ADET), wijst het Commissariaatgeneraal er vooreerst op dat artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 de commissarisgeneraal slechts één enkele voorwaarde voor de toepassing van deze niet-ontvankelijkheidsgrond oplegt, namelijk dat de verzoekende partij "reeds bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie." Het Commissariaat-generaal herinnert aan het specifiek juridisch kader waarbinnen de beoordeling van onderhavig verzoek zich situeert, met name een verzoek om internationale bescherming van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel ("GEAS") moet bijaldien worden aangenomen dat de behandeling en rechten van verzoekende partij er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie ("Handvest") en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens ("EVRM").

Het Commissariaat-generaal acht het belangrijk om hierbij steeds voor ogen te houden dat de rapporten die voorhanden zijn veelal een kwalitatieve beschrijving geven van bepaalde situaties of problemen die zich kunnen aandienen, maar dat het tot op heden aan exact en kwantitatief cijfermateriaal ontbreekt en slechts indicatief kan worden vastgesteld hoe groot de groep Griekse statushouders is die problemen ervaart om de rechten die aan de internationale beschermingsstatus verbonden zijn te vertalen in een praktische toegang tot de nodige documenten en voorzieningen. De rapporten tonen naar mening van de commissaris-generaal alleszins niet aan dat elke (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland hierdoor getroffen zou worden.

Indien in uw geval een vernieuwing van de ADET noodzakelijk is, wijst het CGVS erop dat, hoewel deze rapporten een problematische situatie schetsen die extra voorzichtigheid vereist, deze niet aantonen dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en naar Griekenland terugkeren, systematisch zouden worden geconfronteerd met onredelijke vertragingen bij de afgifte of hernieuwing van hun ADET. Uit deze informatie blijkt evenmin dat het voor een dergelijke persoon onmogelijk zou zijn om zijn ADET te bekomen of verlengen, op voorwaarde dat bepaalde stappen worden ondernomen.

Volgens de informatie waarover de Commissaris-generaal beschikt, blijkt dat de hernieuwing en/of de verlenging van een ADET van begunstigden van een internationale beschermingsstatus die vanuit een andere lidstaat van de Europese Unie naar Griekenland terugkeren enige tijd in beslag kan nemen, met name drie tot zes maanden (volgens de laatste informatie waarover het CGVS beschikt: Country Report : Greece. Update 2024, p. 238). Als de ADET vervalt, wordt de AFM automatisch gedeactiveerd waardoor een risico ontstaat dat een individu bepaalde rechten verliest, zoals uitkeringen verbonden aan tewerkstelling dan wel werkloosheid.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat van een begunstigde van internationale bescherming in een andere EU-lidstaat verwacht wordt dat deze de nodige ernstige stappen onderneemt om er zijn rechten uit te oefenen en leven op duurzame wijze uit te bouwen, evenals om er oplossingen te zoeken voor eventuele problemen of moeilijkheden waarmee hij in die lidstaat zou worden geconfronteerd, net zoals dit in een andere lidstaat zoals België het geval zou zijn, zowel op het vlak van diens documenten als op het vlak van diens levensonderhoud. Bovendien moet worden benadrukt dat bepaalde procedures, voorwaarden en daaraan verbonden gevolgen zoals wachttijden, te leveren inspanningen,… waarmee een begunstigde in Griekenland geconfronteerd kan worden op administratiefrechtelijk vlak of op het vlak van diens toegang tot bepaalde voorzieningen eigen zijn aan de processen en werking van structuren in elke lidstaat, en dat dit in het bijzonder het geval zal zijn wanneer de betrokkene een en ander zelf in de hand werkt (en bemoeilijkt) door zich te verplaatsen doorheen en tussen diverse lidstaten of wanneer deze zelfs doelbewust essentiële stukken zou achterhouden of vernietigen en zodoende a fortiori niet zou tegemoet komen aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid daar niet wordt aangetoond dat een en ander verband zou houden met een situatie "buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om."

Bovendien blijkt uit de landeninformatie dat de procedures voor de afgifte of verlenging van de ADET vanuit het buitenland kunnen worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asielinstanties (hoewel het afhalen van de ADET zelf ter plaatse moet gebeuren). Zo wordt volgens het laatste AIDA-rapport " the application for renewal, together with a digital photo of the beneficiary, is submitted via email to the Asylum Service and the latter's decision is notified to the applicant also via email" (vrije vertaling: "de aanvraag tot verlenging wordt, tezamen met een digitale foto van de begunstigde, via e-mail ingediend bij de Asieldienst en het besluit van deze laatste wordt via e-mail aan de aanvrager meegedeeld") (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, p. 244). Uit de landeninformatie blijkt ook dat de mogelijkheid om sinds november 2021 een online aanvraag tot verlenging van de ADET in te dienen door een aantal ngo's als een positieve ontwikkeling is verwelkomd (Ministerie van Buitenlandse Zaken van Nederland, Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, p. 14; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights, p. 9). Bovendien stelt dit de begunstigde in staat om pas in een vergevorderd stadium van de procedure voor verlenging naar Griekenland te reizen: om naar zijn afspraak bij het bevoegde politiebureau te gaan nadat hij de bevestiging van de Griekse autoriteiten via e-mail heeft ontvangen.

2. Paspoort

Begunstigden dienen een verzoek in te dienen bij het paspoortbureau van de Griekse politie. De begunstigde moet bepaalde documenten voorleggen, waaronder een kopie van de beslissing tot toekenning van internationale bescherming en een kopie van zijn ADET (of een bewijs dat zijn ADET-aanvraag in behandeling is), en moet de som van 84,40 euro betalen (73 euro voor kinderen). De begunstigde moet alle vereiste documenten (inclusief het betalingsbewijs) scannen en bij het bevoegde vreemdelingenbureau een afspraak aanvragen om hun aanvraag persoonlijk te bevestigen. Naast deze stappen moeten begunstigden ook een verklaring van hun diplomatieke dienst overleggen waarin wordt bevestigd dat zij geen nationaal paspoort kunnen verkrijgen. Deze stap brengt extra kosten met zich mee (AIDA, Country Report: Greece. Update 2024, p.253-256). De begunstigde moet een lijst raadplegen die regelmatig online wordt gepubliceerd om te weten te komen of het reisdocument klaar is. Als het reisdocument klaar is, moet de betrokkene naar het Regionaal Asielbureau van Thessaloniki of het Regionaal Asielbureau van Attica gaan om het in ontvangst te nemen. Al deze procedures moeten persoonlijk worden uitgevoerd (Refugee.info Greece, Travel Documents in Greece, 9 februari 2024, beschikbaar op : https:// greece.refugee.info/en-us/articles/4985654192535). Het is dus duidelijk dat een begunstigde van internationale bescherming met een dergelijk reisdocument in staat is geweest om een bepaald bedrag bijeen te brengen en bepaalde complexe stappen te ondernemen die een zekere mate van digitale vaardigheid en contacten met de Griekse autoriteiten vereisen. In een dergelijk geval moeten worden vastgesteld dat er een zekere mate van vertrouwen bestaat in de Griekse politie en dat de begunstigde bij de toewijzing van zijn middelen voorrang heeft gegeven aan zijn vertrek uit Griekenland boven het doen gelden van zijn rechten in Griekenland. Uit een transversale lezing van de objectieve informatie blijkt ook dat de complexiteit van de procedures voor het verkrijgen van een paspoort niet groter is dan die voor het verkrijgen van andere documenten.

3. AFM-nummer (fiscale registratie)

De commissaris-generaal duidt verder dat uit objectieve informatie blijkt dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten,

gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is. Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem). Na het verkrijgen van de ADET, dienen begunstigden een afspraak te maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van de AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21).

De commissaris-generaal wijst erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2024, p. 266; en Communication on the status of migration management in mainland Greece). Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te activeren bij de Griekse autoriteiten.

4. AMKA nummer (sociale zekerheid)

Met het sociale zekerheidsnummer (AMKA) kunnen begunstigden van internationale bescherming onder dezelfde voorwaarden als Griekse burgers gratis medische zorg krijgen. Om van deze rechten te kunnen genieten, moeten begunstigden dit nummer aanvragen, maar voortaan ook activeren. Sinds een nieuwe ministeriële verordening van december 2023, is de afgifte van een AMKA vanaf 1 april 2024 gekoppeld aan de voorwaarde van "een geldige verblijfstitel in het land met toegang tot de arbeidsmarkt". De aanvraag voor een AMKA moet in persoon gebeuren voor een zgn. KEP of e-EFKA. Sinds 22 december 2024 valt de uitgifte, activering en reactivering van de AMKA evenwel onder de verantwoordelijkheid van het ministerie van Migratie en Asiel. Sinds 1 april 2024 wordt een AMKA, het sociale zekerheidsnummer, na voorlegging van een geldige ADET, bij een eerste afgifte inactief afgegeven en moet het nummer vervolgens worden geactiveerd met een bewijs van adres en werk/studie. De verordening bepaalt dat het bewijs van verblijf kan worden geleverd op basis van een van de volgende documenten: bewijs van eigendom, huurovereenkomst, verklaring van vrije concessie of gastvrijheid, verblijfsbewijs in het kader van een huisvestingsprogramma voor vluchtelingen. Daklozen kunnen dit document vervangen door een certificaat van gebruik van een slaapzaal of een certificaat afgegeven door de gemeentelijke sociale dienst of het gemeenschapscentrum. Gedetineerden moeten een detentiecertificaat voorleggen.

Het laatste RSA-rapport, gepubliceerd in april 2025 wees ook op de verplichting voor begunstigden om een arbeidsovereenkomst of een toezegging tot aanwerving te overleggen die op het ERGANI-platform is gedownload om hun verblijfplaats aan te tonen. Dit rapport maakt melding van een circulaire logica in Griekenland, waarbij wordt gesteld dat een actieve AMKA een van de voorwaarden is voor het verkrijgen van een arbeidsovereenkomst. Begunstigden zouden dus geen toegang hebben tot werk of sociale zekerheid, aangezien het zoeken naar een geregistreerde baan afhankelijk is van de activering van de AMKA, die op haar beurt weer afhankelijk is van die baan.

Deze circulaire logica is echter niet terug te vinden is in de andere informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Het laatste AIDA-rapport dat in september 2025 is gepubliceerd, bevestigt de noodzaak om een AMKA te activeren om toegang te krijgen tot gezondheidszorg en de noodzaak voor begunstigden van bescherming om een arbeidsovereenkomst of een toezegging tot aanwerving te verstrekken die is gedownload op het ERGANI-platform om hun verblijf in Griekenland aan te tonen. Hoewel dit rapport uitgebreid ingaat op kwesties die verband houden met zowel werkgelegenheid als sociale zekerheid, wordt er geen melding gemaakt van een circulaire logica of van de noodzaak om in het bezit te zijn van een actieve AMKA om een arbeidsovereenkomst te kunnen sluiten. Een grondigere analyse van het eerder genoemde RSA-rapport (dat dus vijf maanden eerder werd gepubliceerd) maakt deze constatering des te opvallender. Uit het RSA-rapport blijkt namelijk dat er in de relevante passages (blz. 22 en 34) geen bronnen worden genoemd die deze circulaire logica bevestigen. De verwijzing naar de website van de Griekse overheid (https://www.amka.gr/faq.html) die bevestigt dat een bewijs van tewerkstelling moet worden voorgelegd om de AMKA te activeren, geeft geenszins aan dat een actieve AMKA een voorwaarde is voor tewerkstelling.

Gezien deze tegenstrijdige informatie heeft het Commissariaat-generaal een reactie gevraagd aan het Griekse ministerie van Asiel en Migratie (zie NOTA in de map 'landeninformatie'). Hierin wordt verduidelijkt dat een arbeidsovereenkomst niet wettelijk vereist is om de AMKA te activeren, maar het AMKA-nummer is wel degelijk nodig voor de registratie van een arbeidsovereenkomst in het ERGANI-systeem. Het Griekse ministerie erkent echter dat, hoewel uit de wet geen sprake is van onderlinge afhankelijkheid, administratieve belemmeringen zowel de registratie van een arbeidsovereenkomst als de activering van het AMKA-nummer kunnen bemoeilijken, waardoor de indruk van een cirkelredenering ontstaat.

Op basis van het bovenstaande is het Commissariaat-generaal van mening dat er, afgezien van de wettelijke voorschriften, momenteel administratieve belemmeringen bestaan die de afgifte en activering van het sociale zekerheidsnummer voor begunstigden van internationale bescherming die geen geregistreerde baan hebben,

aanzienlijk bemoeilijken. Uit de analyse van bovenstaande objectieve informatie kan echter niet worden geconcludeerd dat een actieve AMKA noodzakelijk is om een arbeidsovereenkomst op het ERGANIplatform te registreren. Het ontbreken van concrete verwijzingen hiernaar en de door de Griekse overheid verstrekte informatie, gelezen in het licht van het laatste AIDA-rapport, laten niet toe te concluderen dat er een cirkelredenering bestaat tussen de activering van het AMKA-nummer en de registratie van een arbeidsovereenkomst. Deze vaststelling mag echter niet verhullen dat personen die bescherming genieten bij elk van deze stappen met administratieve moeilijkheden kunnen worden geconfronteerd.
Verder wijst de info erop dat begunstigden zonder actieve AMKA niet verstoken zijn van toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op: https://help.unhcr.org/ greece/living-in-greece/access-to-healthcare/; AIDA, Country Report: Griekenland. Update 2023; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623). Verschillende ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : https://help.unhcr.org/greece/living-ingreece/access-to-healthcare_; Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociale zekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection - beschikbaar op : https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).
De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden. Hoewel een eventueel gebrek aan geldige/actieve persoonlijke documenten kan leiden tot tijdelijke situaties waarbij statushouders/ begunstigden moeilijker toegang hebben tot bepaalde basisvoorzieningen, betekent dit niet dat alle statushouders/begunstigden bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie. Dit risico hangt in de eerste plaats af van persoonlijke kenmerken, zoals de mate van zelfredzaamheid om in het eigen levensonderhoud te voorzien (via activiteiten in de formele of informele economie) of om een beroep te doen op de bijstand van organisaties die ondersteuning bieden aan statushouders/begunstigden van internationale bescherming, het al dan niet aanwezig zijn van ernstige kwetsbaarheden die een belangrijke negatieve impact hebben op de zelfredzaamheid en de mate waarin iemand over eigen middelen en/of een ondersteunend netwerk beschikt.
Daarbij komt het aan u toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat u zich op de beschermingsstatus die u in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat u niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.
Uit uw verklaringen blijkt dat u minder dan zes maanden (van 31 oktober 2023 tot 27 april 2024) in Griekenland verbleef. Deze periode is bezwaarlijk representatief te noemen om uitspraken te doen over haar mogelijkheden op het vlak van huisvesting en werkgelegenheid. Dit getuigt bovendien niet van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in de andere lidstaat uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden.
Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, huisvesting en gezondheidszorg.
Wat betreft uw verklaringen over huisvesting:
• U verbleef in Kos van 31 oktober 2023 tot 29 januari 2024, waarbij u slechts de laatste 20-25 buiten het opvangcentrum verbleef (CGVS, p. 7). Dit wil zeggen dat u nog enkele weken na uw erkenning als vluchteling in het opvangcentrum kon verblijven – zoals u ook zelf verklaarde (CGVS, p. 8)
• Nadat u het opvangcentrum verliet, vond u werk in de aardbeienpluk waarbij (basis-)huisvesting voorzien was (CGVS, p. 8).
• Toen u in Athene aankwam, sliep u twee dagen op straat. Daarna vond u een onderkomen in een gedeelde accommodatie (CGVS, p. 8).
Wat betreft uw verklaringen over werkgelegenheid:
• Op Kos werkte u enkele weken in de aardbeienteelt (CGVS, p. 8). U verklaarde dat de baas u uitbuitte en u uiteindelijk niet betaald werd, doch dit heeft u nergens aangekaart (CGVS, p. 8).
• In Athene vond u werk in de bouwsector (CGVS, p. 9).
• U verklaarde ngo's en potentiele werkgevers te benaderen via whatsapp (CGVS, p. 9). Uit de door u neergelegde screenshots, kan slechts blijken dat u enkele personen en/of bedrijven contacteerde met de

boodschap dat u in de hospitality-sector wilde werken. Dit toont geenszins aan dat u alle mogelijke stappen heeft gezet om werk te vinden in Griekenland.
• Waar u stelt dat u organisaties heeft benaderd om Grieks te leren maar geen antwoord kreeg, kan geenszins worden geconcludeerd dat het in Athene niet mogelijk zou zijn om Grieks te leren (CGVS, p. 9).
• U heeft nog nooit gehoord van DYPA, de dienst voor arbeidsvoorziening, hetgeen uw pogingen om (legaal) werk te vinden sterk relativeert (CGVS, p. 9).
Wat betreft uw verklaringen over gezondheidszorg:
• U verklaarde na een werkongeval naar het ziekenhuis te zijn gegaan omdat u gewond was aan uw knie. Bij het eerste ziekenhuis werd u niet binnengelaten door de bewaker, bij het tweede ziekenhuis sprak men Grieks toen u Engels sprak (CGVS, p. 9). U ging niet naar een particuliere arts omdat u dat niet kon betalen, en kreeg uiteindelijk geen verzorging (CGVS, p. 10). Bij de DVZ verklaarde u dat u geen medische hulp kreeg tenzij u alles zelf betaalde of erg lang wachtte op een afspraak (bijkomende vragen M-status Griekenland). Hieruit kan bezwaarlijk blijken dat u volledig verstoken was van toegang tot medische verzorging. Overigens wordt in één van de medische attesten die u neerlegde vermeld dat het probleem aan uw knie reeds sinds 2014 bestond.
• Gevraagd of u psychische hulp zocht, antwoordde u dat u niemand had die u kon begeleiden en u niet wist waar u geen kon gaan. Tegelijk zei u zelf dat u het internet kan gebruiken, wat u toch toegang zou geven tot dergelijke informatie (CGVS, P. 10.
Bovendien wordt gewezen op uw zelfredzaamheid.
• U heeft in het buitenland gestudeerd en behaalde een bachelorsdiploma management en politieke wetenschappen (CGVS, p. 5).
• U spreekt Engels (CGVS, p. 9).
• U kon geld lenen en krijgen van familieleden (CGVS, p. 7, 9).
• U werkt in België en huurt, samen met uw broer, een eigen woning (CGVS, p. 5).
U toont aldus niet op afdoende wijze aan dat u niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om tewerkstelling of huisvesting te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt in dit verband bovendien u toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen u evenwel niet aantoont. U toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. U toont niet aan dat u, buiten uw wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen.
Wat de toegang tot huisvesting betreft, herinnert het CGVS eraan dat, hoewel de toegang tot huisvesting en fatsoenlijke materiële omstandigheden voor personen die om internationale bescherming verzoeken, gewaarborgd is, een dergelijke verplichting niet bestaat ten aanzien van personen die internationale bescherming genieten (art. 34, lid 1, van de kwalificatierichtlijn). Uit de jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens blijkt dat artikel 3 niet kan worden uitgelegd als een verplichting voor de Hoge Verdragsluitende Partijen om een recht op huisvesting te garanderen aan alle personen die onder hun rechtsmacht vallen, en dat hieruit geen algemene plicht kan worden afgeleid om vluchtelingen financiële bijstand te verlenen zodat zij een bepaald levenspeil kunnen handhaven (EHRM, Samsam Mohammed Hussein e.a. tegen Nederland en Italië, 2 april 2013, §70). Begunstigden van internationale bescherming moeten in principe hun opvangcentrum 30 dagen na de toekenning van hun status verlaten. Verder bestaat er in beperkte mate ondersteuning door het HELIOS+-programma, de opvangcentra voor daklozen, lokale initiatieven en ngo's. Bijgevolg is de meerderheid van de begunstigden van internationale bescherming "self-accommodated" en verblijft zij in informele huisvesting (zie Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken in september 2024).
Het enkele feit dat de Griekse autoriteiten u bij uw terugkeer geen huisvesting zullen garanderen, volstaat dan ook niet om aan te tonen dat u zou worden blootgesteld aan een situatie die kan worden gelijkgesteld met onmenselijke behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. Het is aan u om aan te tonen dat u volledig afhankelijk zult zijn van overheidssteun en dat de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten ertoe zou leiden dat u, ongeacht uw wil en persoonlijke keuzes, in een situatie van extreme materiële ontbering zou brengen, waardoor u niet in uw meest elementaire behoeften, zoals eten, drinken, wassen en huisvesting, zou kunnen voorzien en waardoor uw lichamelijke of geestelijke gezondheid zou worden aangetast of in een staat van verval zou raken die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (zie in die zin HvJ-EU, 19 maart 2019, Ibrahim e.a., C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, EU:C:2019:219, punt 90).
U maak niet aannemelijk dat u daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in uw elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat u zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Het CGVS beschikt evenmin over aanwijzingen dat u verhinderd zou zijn om opnieuw tot het Griekse grondgebied te worden toegelaten. Uw situatie kan dan ook niet worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak).
• Waar u verklaart tot op het moment van het persoonlijk onderhoud (i.e. 21 november 2025) psychische problemen te hebben en eens per maand naar een therapeut te gaan (CGVS, p. 3), kan dit niet blijken uit het door u neergelegde attest. Dit werd immers opgesteld op 23 augustus 2024 en spreekt van slechts drie sessies (12 juli, 6 augustus en 21 augustus 2024).

• Uit uw medische documenten blijkt verder dat u in augustus 2024 problemen kende met uw knie. Hieruit kunnen geen blijvende gevolgen blijken die uw functioneren zouden beïnvloeden. U bent er op heden overigens toe in staat om te werken
Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.
Waar u stelt dat u als begunstigde van internationale bescherming Griekenland het slachtoffer bent geworden van uitbuiting door uw werkgever en een groep mensen onder invloed u een keer trachtte aan te vallen (CGVS, p. 11), moet vooreerst worden opgemerkt dat u niet op overtuigende wijze aantoont dat u, rekening houdend met uw individuele situatie, de nodige ernstige pogingen ondernomen hebt om er uw rechten te doen gelden. U hebt niet aannemelijk gemaakt dat u voor de problemen die u met uw belagers hebt gehad, of indien deze problemen zich bij terugkeer naar Griekenland zouden voordoen, geen of onvoldoende gebruik zou kunnen maken van de beschermingsmogelijkheden die in Griekenland beschikbaar zijn. In Griekenland hebt u deze problemen bijvoorbeeld nooit bij de politie of de Griekse autoriteiten gemeld (CGVS, p. 8, 11). Als de autoriteiten niet op de hoogte zijn van strafbare feiten, kunnen zij uiteraard geen onderzoek instellen om uw agressors op te sporen en kunnen zij dus geen maatregelen tegen hen nemen. In dit verband hebt u dus niet aangetoond dat u met onverschilligheid van de Griekse autoriteiten bent geconfronteerd. Bovendien moet worden benadrukt dat de door een nationale autoriteit geboden bescherming effectief moet zijn. Deze bescherming hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming bieden tegen alle handelingen van derden. De autoriteiten hebben een plicht om de burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverplichting in. Bovendien kan geen enkele rechtsregel absolute bescherming bieden, maar volstaat het dat er redelijke maatregelen bestaan om vervolging of ernstige schendingen te voorkomen.
Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.
Uw documenten volstaan niet om bovenstaande appreciaties te wijzigen. Aan uw identiteit en die van uw familie, uw verblijf in Griekenland en Gaza, uw opleidingen en uw activiteiten in België wordt in deze beslissing niet getwijfeld. De screenshots, medische en psychische documenten komen in deze beslissing reeds aan bod. Het rapport kan bovenstaande beslissing niet wijzigen.
C. Conclusie
Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.
Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Palestina."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 EVRM, van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt zij een brief van de Europese Commissie (d.d. 04/12/2023), een brief van een tiental afgevaardigden van Griekse (hulp)organisaties (d.d.19/11/2025) en een brief van RSA (d.d. 16/01/2026) (bijlagen 2-3).

2.2. Op 4 augustus 2026 legt verwerende partij een aanvullende nota neer met een actualisatie van de landeninformatie inzake de algemene situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (zie rechtsplegingsdossier, stuk 8).

2.3. Op 24 augustus 2026 legt verzoekende partij een aanvullende nota neer met als bijlage twee psychologische attesten (d.d. 28/04/2026 en 21/08/2026) (bijlage 4), stukken inzake haar medicatie (bijlage 5) en een lijst met namen van omgekomen familieleden (bijlage 6). In haar aanvullende nota verwijst zij tevens naar informatie inzake de algemene situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland alsook de situatie in Palestina (zie rechtsplegingsdossier, stuk 10).

2.4.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke

debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De onderdelen van het middel die door verzoekende partij worden ontwikkeld zullen derhalve slechts besproken worden in de mate dat ze betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

2.4.2 Dient vervolgens te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd dat in hoofde van verzoekende partij geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:
"*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Hoewel u een attest van een psycholoog neerlegde, waarin wordt vermeld dat er sprake was van slaapproblemen, kan hieruit geenszins blijken dat u er niet toe in staat zou zijn op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure. Bovendien stelde u aan het begin van het persoonlijk onderhoud in staat te zijn om het gesprek te voeren (CGVS, p. 2-3) en maakten noch u, noch uw advocaat aan het einde van het persoonlijk onderhoud enige opmerking over het verloop ervan (CGVS, p. 12).*
Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Verzoekende partij slaagt er geenszins in om deze motieven te ontkrachten. In haar verzoekschrift benadrukt zij haar psychische kwetsbaarheid, doch zonder *in concreto* afbreuk te doen aan voormelde terechte en pertinente vaststellingen inzake de door haar aangehaalde psychische problemen en desbetreffend bijgebrachte attest. Ook de thans bijgebrachte attesten van psychotherapeut-orthopedagoog B. M. M. (d.d. 28/04/2026 en 21/08/2026) werpen hierop geen ander licht. In de attesten wordt erop gewezen dat verzoekende partij nog steeds in psychotherapeutische begeleiding is, dat zij kampt met verschillende psychische klachten en dat zij hiervoor medicatie neemt. Evenwel kan uit de attesten nergens worden afgeleid dat verzoekende partij hierdoor niet in staat zou zijn (geweest) op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure. Dient verder nog te worden opgemerkt dat, hoewel op zich niet betwist wordt dat de situatie in Gaza en het overlijden van verschillende familieleden een psychologische impact heeft op verzoekende partij, evenwel, gelet op het voorgaande, niet blijkt dat verzoekende persoonlijk dermate zware psychische problemen ondervindt dat deze haar vermogen om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure internationale bescherming zouden aantasten.

Volledigheidshalve bemerkt de Raad nog dat uit de medische attesten inzake het probleem aan haar knie (administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 16) evenmin op enerlei wijze kan worden afgeleid dat zij hierdoor niet in staat zou zijn (geweest) op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoekende partij niet concreet aantoont of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

2.4.3. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:
"*§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer: (…) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie*;"

Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming.

Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./Bundesrepublik Deutschland*, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van "*tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken*", dan vallen volgens het Hof deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89). Er kan voorts volgens het Hof niet volledig worden uitgesloten dat een persoon, die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij, bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, *Jawo*, pt. 95).

2.4.4. Uit de verklaringen van verzoekende partij en de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Meer bepaald werd verzoekende partij in november 2023 een internationale beschermingsstatus toegekend in Griekenland en werd zij in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning, ADET genaamd en van een reispaspoort (verklaring DVZ, vragen 23 en 27; notities CGVS, p. 5; "*Eurodac search result*" d.d. 16/03/2026 en "*Eurodac hit "M"*"-nota d.d. 02/08/2021 (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie, delen 3-4)).

Waar in het verzoekschrift opgeworpen wordt dat de commissaris-generaal heeft nagelaten afdoende te onderzoeken of zij actueel internationale bescherming geniet in Griekenland, onderstreept de Raad dat uit voormelde gegevens afdoende blijkt dat aan verzoekende partij een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland. Er dient in dit verband op te worden gewezen dat de bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale bescherming(sstatus) in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bij de commissaris-generaal berust, doch eens hieraan is voldaan, komt het de verzoeker die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt, persoonlijk toe om aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen. Derhalve komt het aan verzoekende partij zelf en niet aan verwerende partij toe om het bewijs te leveren dat verzoekende partij in Griekenland niet langer internationale bescherming geniet, alwaar zij echter geheel in gebreke blijft. Zij brengt geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die wijzen op een intrekking of opheffing van de haar verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Er kan dan ook worden aangenomen dat haar internationale beschermingsstatus in Griekenland nog steeds geldig is.

2.4.5. Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie kan verder niet worden afgeleid dat de levensomstandigheden van begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigden, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Dit neemt niet weg dat er in Griekenland sprake is van een zeer precaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. In dit verband moet rekening worden gehouden met "*alle gegevens van de zaak*" (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 89) en is

het noodzakelijk op basis van de individuele omstandigheden van verzoekende partij haar verzoek te beoordelen, waarbij het aan verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

De brieven die verzoekende partij als bijlage bij haar verzoekschrift voegt, respectievelijk van de Europese Commissie (d.d. 04/12/2023), van een tiental afgevaardigden van Griekse (hulp)organisaties (d.d. 19/11/2025) en van RSA (d.d. 16/01/2026), werpen hierop geen ander licht. Wat betreft de kritiek in de brief van verschillende Griekse (hulp)organisaties op het rapport "*Aide aux migrants"*, gepubliceerd door Cedoca op 25 juli 2025, waarbij gesteld wordt dat de informatie in het rapport niet (langer) correct en/of actueel is en verzocht wordt om voormeld rapport buiten beschouwing te laten bij de beoordeling van de situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, merkt de Raad op dat verwerende partij noch in de bestreden beslissing noch in haar aanvullende nota verwijst naar dit rapport. Evenmin steunt de Raad zich in zijn beoordeling op dit rapport. Verder onderstreept de Raad dat ook in de hierboven gedane analyse van de algemene situatie in Griekenland voor begunstigden van internationale bescherming erkend wordt dat de situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland ernstig en moeilijk is, onder andere door de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. Tevens erkent de Raad dat, gelet op de nieuwe wetgeving, onder meer inzake een AMKA, er een evolutie is naar een toenemende bureaucratische complexiteit in het verkrijgen van de juiste documenten die statushouders toegang geven tot de rechten en voordelen die zijn verbonden aan hun internationale beschermingsstatus in Griekenland. Echter dient te worden herhaald en benadrukt dat uit het geheel van de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie niet kan worden afgeleid dat de levensomstandigheden van begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigden, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Zij het ten slotte nog opgemerkt dat uit het bijgebrachte schrijven d.d. 19/11/2025 van een aantal Griekse (hulp)organisaties geenszins kan worden afgeleid dat er in Griekenland geen hulporganisaties meer actief zouden zijn die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. Integendeel, uit de in het schrijven verschafte informatie blijkt dat er in Griekenland tot op heden nog steeds (hulp)organisaties actief zijn die hulp bieden aan statushouders inzake basisbehoeften, zoals eten, zich wassen en onderdak. Derhalve blijft onverminderd overeind dat, hoewel een voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming, een individuele beoordeling noodzakelijk blijft waarbij de persoonlijke situatie en individuele omstandigheden van de verzoeker als statushouder in Griekenland te dezen doorslaggevend zijn. Het komt dan ook wel degelijk aan verzoekende partij toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de beschermingsstatus die haar in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomt in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In casu slaagt verzoekende partij er evenwel niet in aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht zal komen die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

2.4.6. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij niet aantoont dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland niet in staat was/is de nodige officiële documenten – meer bepaald een Griekse verblijfsvergunning (ADET), een reisdocument, een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) – te bekomen waarmee zij in Griekenland haar rechten kan doen gelden wat betreft o.a. de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt en onderwijs, laat staan dat zij zou aantonen dat zij hierdoor, buiten haar wil en persoonlijke keuzes om, terechtkwam of bij een terugkeer naar Griekenland zal terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

Zo dient te worden herhaald dat zij in het bezit werd gesteld van een Griekse verblijfsvergunning (ADET) alsook van een Grieks reispaspoort. Deze documenten worden niet automatisch afgegeven maar na het doorlopen van bepaalde administratieve procedures – zoals ook blijkt uit de eigen verklaringen van verzoekende partij (notities CGVS, p. 6) – alwaar verzoekende partij aldus toe in staat bleek te zijn.

Waar uit de verklaringen van verzoekende partij moet blijken dat zij niet langer in het bezit is van haar (afgedrukte) Griekse verblijfsdocumenten omdat zij deze weggooide (notities CGVS, p. 6), acht de Raad het vooreerst, gelet op het belang van deze verblijfsdocumenten zoals dit blijkt uit de door haarzelf bijgebrachte informatie, weinig plausibel dat verzoekende partij deze documenten zou weggooien. Indien verzoekende

partij daadwerkelijk niet langer in het bezit is van haar Griekse verblijfsdocumenten, bemerkt de Raad bovendien dat zulks louter en alleen aan haar eigen handelen te wijten is.
Bovendien wijst de Raad erop dat een persoon die internationale bescherming geniet in Griekenland en zijn afgedrukte verblijfsvergunning, *i.e.* het document dat aantoont dat hij in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning, verliest niet te maken krijgt met de specifieke moeilijkheden waarmee personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en van wie de verblijfsvergunning is verlopen en die naar deze lidstaat moeten terugkeren, worden geconfronteerd. De Raad herhaalt dat verzoekende partij een internationale beschermingsstatus kreeg toegekend in november 2023 en aangaf dat zij in het bezit werd gesteld van een ADET, die zij evenwel niet bijbrengt, naar eigen zeggen omdat zij deze weggooide. Uit de landeninformatie blijkt dat wanneer een vluchtelingenstatus wordt toegekend, de betrokkene een ADET verkrijgt met een geldigheidsduur van drie jaar (hernieuwbaar voor een periode van 3 jaar). Wanneer een subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend, verkrijgt de betrokkene een ADET met een geldigheidsduur van één jaar (hernieuwbaar voor een periode van 2 jaar) (zie "*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2025, p. 5; "*Country Report. Greece. Update on 2024*" gepubliceerd door AIDA/ECRE op 18 september 2025, p. 235; "*Recognised Refugees 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2026, p. 8; "*Country Report. Greece. Update on 2025*" gepubliceerd door AIDA/ECRE in juli 2026, p. 253-257 en 277-281). In haar verzoekschrift geeft verzoekende partij zelf aan dat haar verblijfsvergunning nog geldig is tot eind 2026 (zie verzoekschrift, punt 4.2.4.3). Verzoekende partij blijkt aldus nog te beschikken over een geldige verblijfsvergunning en beweert enkel niet langer in het bezit te zijn van haar afgedrukte verblijfsdocumenten. Blijkens de in de bestreden beslissing aangehaalde informatie, is het mogelijk om een duplicaat te verkrijgen als de gedrukte verblijfsvergunning (ADET) verloren is gegaan. Hiertoe moet men zich naar een Asielbureau begeven om het verlies van het document aan te geven en een bewijs van verlies te krijgen dat aan de politie moet worden overgelegd. De politie zal de betrokken persoon een kennisgeving overhandigen. Het asielbureau moet van dit bericht op de hoogte worden gebracht en ongeveer 4 maanden nadat het op de hoogte is gebracht, neemt het een nieuwe beslissing over de afgifte van een verblijfsvergunning. Zodra de beslissing is verkregen, moet een afspraak worden gemaakt met het relevante politiekantoor om de nieuwe gedrukte verblijfsvergunning te verkrijgen. De procedure is vergelijkbaar in het geval van beschadigde documenten. Hoewel de voorliggende informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze informatie evenwel geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. Zelfs indien wordt aangenomen dat verzoekende partij niet langer in het bezit is van haar afgedrukte verblijfsvergunning, *quod non*, blijkt hieruit dan ook niet dat zij geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die statushouders ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben. Uit de voorliggende informatie blijkt dat het fysieke document pas ongeldig wordt nadat aangifte van diefstal of verlies naar behoren is gedaan, bij de politie in Griekenland (zie "*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA d.d. april 2025, p. 17; "*Recognised Refugees 2026. April 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2026, p. 18). Verder blijkt nergens uit de voorliggende informatie dat de ongeldigheid van een afgedrukte ADET, in het kader van een procedure die tot doel heeft een identiek document te vervangen, zou leiden tot de opschorting of intrekking van het verblijfsrecht of andere rechten die aan dit document zijn verbonden. Dat de ongeldigheid van afgedrukte verblijfsdocumenten zou leiden tot de ongeldigheid van toegekende AFM- en/of AMKA-nummers, blijkt nergens uit de voorliggende informatie. Zelfs indien wordt aangenomen dat verzoekende partij niet langer in het bezit is van haar afgedrukte verblijfsvergunning, *quod non*, blijkt hieruit dan ook niet dat zij geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die statushouders ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

Aangezien verzoekende partij aldus wel degelijk nog steeds in het bezit is van een geldige verblijfsvergunning, is haar verwijzing naar de algemene situatie van begunstigden van internationale bescherming die niet (langer) over een geldige verblijfsvergunning beschikken, *in casu* niet dienstig.

Verder blijkt uit haar verklaringen dat zij in Griekenland tevens in het bezit werd gesteld van een fiscaal registratienummer (AFM) (notities CGVS, p. 5). Dient in verband met het fiscaal registratienummer (AFM) nog te worden opgemerkt dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen – wat *in casu* het geval is – automatisch een AFM krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen. Dit AFM wordt behouden wanneer de betrokkene een internationale beschermingsstatus krijgt toegekend en blijft geldig zolang de ADET geldig is. Wel dient de begunstigde van internationale bescherming wanneer hij in het bezit wordt gesteld van zijn ADET de gegevens van zijn AFM laten bijwerken, hetgeen mogelijk is zolang de ADET geldig is (zie "*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 20-21; "*Recognised Refugees 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights*"

gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2026, p. 29-31). Verzoekende partij toont niet *in concreto* aan dat het voor haar niet mogelijk was/is om deze administratieve stap te vervullen. De Raad benadrukt hierbij dat het aan de verzoeker toekomt om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

Het feit dat verzoekende partij niet in het bezit was/is van een AMKA is verder geheel te wijten aan haar eigen nalaten, nu zij immers geen doorgedreven pogingen ondernam om dit te bekomen. Zij richtte zich in dit verband voor hulp tot haar werkgever, doch toen deze niet inging op haar vraag om hulp, ondernam zij geen verdere stappen en liet zij na zich tot de Griekse instanties te wenden voor hulp (notities CGVS, p. 10). Evenmin toont verzoekende partij *in concreto* aan dat zij bij terugkeer naar Griekenland niet in staat zal zijn een AMKA aan te vragen en te activeren. De Raad merkt hieromtrent op dat uit de beschikbare informatie blijkt dat ingevolge een nieuwe ministeriële regeling uit december 2023 sinds 1 april 2024 het AMKA bij een eerste uitgifte inactief wordt afgegeven en vervolgens dient te worden geactiveerd met bewijs van adres en werk/studie (zie "*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*" gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken in september 2024, p. 20-22; "*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2025, p. 22-24; "*Recognised Refugees 2026. April 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2026, p. 37 e.v.; "*Country Report. Greece. Update on 2024*" gepubliceerd door AIDA/ECRE op 18 september 2025, p. 266-267; "*Country Report. Greece. Update on 2025*" gepubliceerd door AIDA/ECRE in juli 2026, p. 283, 287-288 en 290-291). Verzoekende partij toont niet *in concreto* aan dat het voor haar onmogelijk was/is om dergelijk bewijs van adres en werk te leveren. De Raad herhaalt dat het aan de verzoeker toekomt om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

Wat de toegang tot de arbeidsmarkt betreft, voorziet de Griekse wet in een volledige en automatische toegang voor statushouders onder dezelfde voorwaarden als de nationale onderdanen, zonder de verplichting om een werkvergunning te verkrijgen. In de praktijk moeten statushouders beschikken over een geldige ADET, een geldig AFM-nummer en een geldig AMKA-nummer.
Dat zij reeds zouden moeten beschikken over een actieve AMKA, zoals verzoekende partij betoogt, kan door de Raad niet worden gevolgd. Enkel in het RSA/PRO ASYL-rapport van april 2025 wordt gesteld dat tevens een actieve AMKA nodig is. Om deze reden betoogt RSA/PRO ASYL dat de Griekse wetgeving een cirkelredenering hanteert waarbij toegang tot basisrechten als minimumvoorwaarde voor integratie in de gastsamenleving en de zoektocht naar werk in feite afhankelijk is van reeds verzekerd werk ("*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2025, p. 24 en 34). In de relevante passages (p. 24 en 34) worden evenwel geen bronnen genoemd die deze circulaire logica bevestigen. Geen enkele van de andere beschikbare bronnen bevestigt dat een actieve AMKA nodig is om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt. In de AIDA-rapporten van september 2025 en juli 2026 wordt hiervan geen melding gemaakt (AIDA/ECRE, *Country Report: Greece. Update 2024*, september 2025, p. 261-262; "*Country Report. Greece. Update on 2025*" gepubliceerd door AIDA/ECRE in juli 2026, p. 285). Het verslag "*Feitenonderzoek*" stelt dan weer dat het beschikken van een geldig AMKA-nummer volstaat ("*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*" gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken in september 2024, p. 37). In de aanvullende nota van verwerende partij wordt tevens gewezen op bijkomend onderzoek door het CGVS dat bevestigt dat een AMKA-nummer nodig is voor de registratie van een arbeidsovereenkomst in het ERGANI-systeem maar dat dit geen actief AMKA-nummer dient te zijn (zie "*COI Focus. GRECE. Activation de l'AMKA et accès au marché du travail*" d.d. 13 februari 2026). De Raad merkt daarenboven op dat in het recentere RSA/PRO ASYL-rapport d.d. april 2026 niet langer gesteld wordt dat om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt een actieve AMKA vereist is, maar dat – naast een geldige ADET, een geldig AFM-nummer en een bewijs van adres – een geldig AMKA-nummer volstaat ("*Recognised Refugees 2026. April 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights*" gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2026, p. 55).

Gelet op het geheel van de bronnen die voorliggen kan in de huidige stand van zaken worden besloten dat een actieve AMKA geen voorwaarde is om in Griekenland legaal te kunnen werken. Een AMKA-nummer volstaat.
Uit de landeninformatie blijkt verder dat wanneer een statushouder voor het eerst gaat werken, ook een AMA vereist is, *i.e.* een sociaal verzekeringsnummer voor werk/sociale afdrachten. De statushouder ontvangt die na registratie bij het register van *Insured Persons of the National Social Security Fund* (ΕΦΚΑ / EFKA). Een afspraak bij een EFKA-afdeling kan telefonisch of per mail gemaakt worden. De volgende documenten zijn nodig bij de aanvraag voor een AMA: een verblijfsvergunning, een werkgeversverklaring (formulier E3), dit is een certificaat van aanwerving van een werkgever (intentieverklaring van een werkgever), een AFM, een AMKA, een adresbewijs en een bankrekeningnummer ("*Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland*" gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken in september 2024, p. 38). Eens een AMA is verkregen, kan de werkgeversverklaring worden gefinaliseerd in een arbeidscontact en

worden geüpload in ERGANI om de AMKA te activeren. Dat thans een actieve AMKA vereist zou zijn voor het verkrijgen van een AMA, zoals verzoekende partij in haar verzoekschrift betoogt, kan nergens uit de voorliggende informatie worden afgeleid. In de door verzoekende partij bijgebrachte brief van RSA (d.d. 16/01/2026) wordt weliswaar gesteld dat een actieve AMKA nodig is voor het verkrijgen van een AMA, doch blijkt deze stelling te berusten op verouderde informatie. Immers baseert RSA zich op een schrijven van de Europese Commissie van 4 december 2023 (eveneens bijgebracht door verzoekende partij), dat echter dateert van vóór de nieuwe AMKA-verordening van 23 december 2023 (in werking sinds 1 april 2024). Onder het toen geldende regelgevend kader was tewerkstelling evenwel niet vereist om een AMKA te activeren, hetgeen thans wel het geval is.

2.4.7. Verder stelt de Raad vast dat verzoekende partij evenmin aantoont dat haar situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland van die aard was dat zij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten, en voor zover zij volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die haar niet in staat stelde om te voorzien in haar meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor haar fysieke of mentale gezondheid of haar in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Bovendien toont verzoekende partij, in het licht van de ervaringen waarmee zij naar eigen zeggen geconfronteerd werd, niet aan dat zij haar rechten ter zake niet zou kunnen doen gelden, nu immers vastgesteld moet worden dat zij hiertoe eerder beperkte stappen heeft gezet.

Waar zij gewag maakt van moeilijkheden op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en gezondheidszorg, stelt de Raad immers het volgende vast.

Inzake huisvesting blijkt uit haar verklaringen dat zij slechts de laatste 20 à 25 dagen van haar verblijf in Griekenland buiten het opvangcentrum van Kos verbleef (notities CGVS, p. 7). Nadat zij het opvangcentrum verliet, vond zij werk in de aardbeienpluk waarbij (basis-)huisvesting voorzien was (notities CGVS, p. 8). Toen zij in Athene aankwam, sliep zij twee dagen op straat. Daarna slaagde zij erin een onderkomen te vinden in een gedeelde accommodatie (notities CGVS, p. 8).

Wat betreft werkgelegenheid blijkt dat zij op Kos, zoals reeds opgemerkt, enkele weken in de aardbeienteelt werkte (notities CGVS, p. 8). Zij verklaarde dat de baas haar uitbuitte en haar niet betaalde, doch liet na dit aan te kaarten bij de bevoegde Griekse instanties (notities CGVS, p. 8). In Athene vond zij werk in de bouwsector (notities CGVS, p. 8). Verder getuigen haar verklaringen geenszins van ernstige pogingen om in Griekenland duurzaam (legaal) werk te vinden. Zij verklaarde ngo's en potentiële werkgevers te hebben benaderd via Whatsapp (notities CGVS, p. 9). Uit de door haar neergelegde screenshots kan echter slechts blijken dat zij enkele personen en/of bedrijven contacteerde met de boodschap dat zij in de horeca wilde werken (zie administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 9). Dit toont geenszins aan dat zij alle mogelijke stappen heeft gezet om werk te vinden in Griekenland. Uit haar verklaring dat zij organisaties zou hebben benaderd om Grieks te leren maar geen antwoord kreeg (notities CGVS, p. 9) kan verder geenszins worden geconcludeerd dat het in Athene niet mogelijk zou zijn om Grieks te leren. Ten slotte had zij ook nog nooit gehoord van DYPA (de dienst van arbeidsvoorziening) (notities CGVS, p. 9), hetgeen haar pogingen om (legaal) werk te vinden in Griekenland sterk relativeert.

Aangaande gezondheidszorg verklaarde zij dat zij na een werkongeval naar het ziekenhuis was gegaan omdat zij gewond was aan haar knie. Bij het eerste ziekenhuis werd zij niet binnengelaten door de bewaker, bij het tweede ziekenhuis sprak men Grieks toen zij Engels sprak (notities CGVS, p. 9). Zij ging niet naar een particuliere arts omdat ze dat niet kon betalen en kreeg uiteindelijk geen verzorging (notities CGVS, p. 10). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde zij dat zij geen medische hulp kreeg tenzij zij alles zelf betaalde of erg lang wachtte op een afspraak (zie vragenlijst "*Bijkomende vragen M-status Griekenland*" (administratief dossier, stuk 7, map DVZ)). Uit deze verklaringen kan bezwaarlijk blijken dat zij volledig verstoken was van toegang tot medische verzorging. Wat betreft het zoeken van psychische hulp, verklaarde zij dat zij niemand had die haar hierbij kon begeleiden en dat zij niet wist waar zij heen kon gaan. Tegelijk gaf zij echter zelf aan dat zij het internet kan gebruiken, wat haar toegang zou geven tot dergelijke informatie (notities CGVS, p. 10).

Dient in dit kader nog te worden herhaald dat verzoekende partij niet aantoont dat het voor haar onmogelijk was om de nodige documenten te bekomen waarmee zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland toegang krijgt tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening, het huren van een woning, de sociale zekerheid en de gezondheidszorg. Zoals reeds bemerkt, beschikte zij in Griekenland over een AFM en ondernam zij voorts geen ernstige pogingen om een AMKA aan te vragen. In zoverre haar in Griekenland dan ook de toegang werd geweigerd tot huisvesting, de arbeidsmarkt, de sociale zekerheid en/of

de gezondheidszorg omdat zij niet beschikte over de nodige documenten, dient dan ook te worden vastgesteld dat zulks geheel te wijten is aan haar eigen nalaten om stappen te ondernemen om de nodige documenten te bekomen waarmee zij desbetreffend haar rechten kon doen gelden.

Wat betreft nog haar verklaring dat zij het slachtoffer werd van uitbuiting door haar werkgever alsook dat een groep mensen onder invloed haar een keer trachtte aan te vallen (notities CGVS, p. 11), bemerkt de Raad dat uit niets blijkt dat zij enige stappen ondernam om hulp te krijgen van de Griekse autoriteiten, dan wel dat zij onwillig zouden zijn om haar te helpen. Gelet op hoger genoemd vermoeden dat haar grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, hetgeen tevens impliceert dat de aldaar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, mag van verzoekende partij evenwel worden verwacht dat zij zich voor hulp of bescherming richt tot de bevoegde instanties en alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland haar biedt.

De Raad benadrukt dat het aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekende partij verwacht worden dat zij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen kunnen niet genoegzaam blijken uit verzoekende partij haar verklaringen en gedragingen. Dit geldt des te meer nu uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij relatief korte tijd na de toekenning van haar beschermingsstatus vertrokken is uit Griekenland, wat niet getuigt van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland op te bouwen. Immers verkreeg zij in Griekenland internationale bescherming in november 2023 en verliet zij Griekenland reeds op 27 april 2024, *i.e.* ongeveer zes maanden later (notities CGVS, p. 7; verklaring DVZ, vragen 23 en 33). Zij kan dan ook bezwaarlijk beweren in Griekenland ernstige pogingen te hebben ondernomen om er een duurzaam bestaan uit te bouwen en er haar rechten te doen gelden. Het is voor verzoekende partij niet mogelijk om op basis van dit eerder kortstondig verblijf na het verkrijgen van internationale bescherming en de juiste documenten, conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, medische zorgen of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland. Uit bovenstaande bevindingen in verband met haar zoektocht naar werk, huisvesting en medische hulp blijkt bovendien dat zij geen daadwerkelijke en ernstige pogingen ondernam om haar rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden in Griekenland en om aldaar een leven uit te bouwen.

2.4.8. Verzoekende partij maakt evenmin aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.
Uit niets blijkt dat er in hoofde van verzoekende partij sprake is van medische, psychische en/of andere problemen die belangrijke negatieve gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren. Uit de bijgebrachte attesten d.d. 23/08/2024, 18/04/2026 en 21/08/2026 en de bijgebrachte stukken inzake haar medicatie blijkt dat verzoekende partij psychotherapeutisch begeleid wordt wegens verschillende psychische klachten alsook dat zij hiervoor medicamenteus behandeld wordt. Echter dient te worden vastgesteld dat in de attesten onvoldoende concreet wordt aangegeven in welke mate en op welke manier de erin vermelde symptomen op verzoekende partij van toepassing zijn en in welke mate deze symptomen haar zelfstandig functioneren al dan niet zouden beïnvloeden. Evenmin kan uit de attesten worden afgeleid in welke mate de gedane vaststellingen gesteund zijn op de loutere verklaringen van verzoekende partij dan wel op diepgaand onderzoek. Waar in de attesten gewag wordt gemaakt van PTSS, angststoornis en depressie, dient tevens te worden benadrukt dat uit de attesten niet kan blijken dat in hoofde van verzoekende partij daadwerkelijk de, toch wel complexe, diagnose(s) werd(en) gesteld van angst- en/of depressieve en/of posttraumatische stoornis. Ook uit het loutere gegeven dat zij antidepressiva neemt kan niet worden afgeleid dat haar psychische problemen van die aard, omvang en/of ernst zijn dat deze belangrijke negatieve gevolgen zouden hebben voor haar zelfstandig functioneren. Verder dient ook hier te worden opgemerkt dat, hoewel op zich niet betwist wordt dat de situatie in Gaza en het overlijden van verschillende familieleden aldaar een psychologische impact heeft op verzoekende partij, evenwel, gelet op het voorgaande, niet blijkt dat zij persoonlijk dermate zware psychische problemen ondervindt dat deze haar zelfstandig functioneren beïnvloeden. Uit de medische documenten blijkt verder dat zij in augustus 2024 problemen kende met haar knie, doch hieruit kunnen geen blijvende gevolgen blijken die haar functioneren zouden aantasten. Tijdens haar persoonlijk onderhoud gaf zij bovendien aan dat zij in België werkt en samen met haar broer een eigen woning huurt (notities CGVS, p. 5). Ook in het bijgebrachte attest d.d. 21/08/2026, inzake haar psychotherapeutische begeleiding, wordt overigens opgemerkt dat verzoekende partij ondanks haar psychische klachten nog steeds werkt. Uit niets blijkt dan ook dat haar zelfstandig functioneren ernstig is aangetast. Evenmin wordt aangetoond dat zij zware zorg en complexe monitoring behoeft die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn. Verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die haar zou verhinderen om haar rechten te doen gelden, verbonden aan haar status in Griekenland.

In casu kan worden aangenomen dat verzoekende partij voldoende autonoom en zelfredzaam is om zich bij terugkeer naar Griekenland zelfstandig te handhaven. Zij studeerde van 2020 tot 2023 in Algerije, behaalde een bachelorsdiploma management en politieke wetenschappen en spreekt Engels (notities CGVS, p. 5 en 9; verklaring DVZ, vragen 10 en 11). Ook regelde en ondernam zij haar vertrek uit Gaza in augustus 2023 zelf en vervolgens ook haar verdere reis naar Griekenland en België (notities CGVS, p. 11-12). Haar reis naar Griekenland financierde zij met geld dat haar familie had geleend en haar verdere reis naar België met het geld dat zij in Griekenland had verdiend en de geldtransfers ontvangen van haar familie (notities CGVS, p. 12). In Griekenland slaagde zij erin een Griekse verblijfsvergunning en Grieks reispaspoort te bekomen, *i.e.* documenten die zoals reeds opgemerkt niet automatisch worden afgegeven maar waartoe de nodige administratieve procedures dienen te worden doorlopen. Dit toont aan dat verzoekende partij – mits enige inspanning – in staat is om officiële procedures te doorlopen, waardoor ervan kan worden uitgegaan dat zij ook andere procedures bij de Griekse overheid of andere (hulp)organisaties kan doorlopen om ondersteuning op vlak van huisvesting, tewerkstelling, taalonderwijs en medische zorg te verkrijgen. Ook is uit wat voorafgaat reeds gebleken dat zij in Griekenland huisvesting vond en (zwart)werk. In België werkt zij en huurt zij, samen met haar broer, een eigen woning (notities CGVS, p. 5). Uit haar verklaringen blijkt dan ook dat verzoekende partij beschikt over een zekere mate van zelfredzaamheid, keuzemogelijkheden en de capaciteit om complexe stappen te ondernemen. Bovendien beschikt zij tevens over een ondersteunend netwerk. Zo ontving zij tijdens haar verblijf in Griekenland geld van haar familie waarmee zij kon voorzien in haar levensonderhoud tot zij werk zou vinden (notities CGVS, p. 9). Ook ontving zij éénmalig een geldbedrag van haar oom die in de Verenigde Arabische Emiraten woont (notities CGVS, p. 7). Ook haar reis naar Griekenland en vervolgens België werd (deels) betaald met geld geleend of gekregen van haar familie (notities CGVS, p. 11-12). Er kan dan ook niet worden ingezien waarom een terugkeer naar Griekenland om daar een duurzaam bestaan uit te bouwen voor verzoekende partij niet mogelijk zou zijn.

Gelet op haar ondersteunend netwerk, kan tevens worden aangenomen dat verzoekende partij, die niet beschikt over een bijzondere kwetsbaarheid, in staat is om een eventuele wachtperiode tussen het verlopen van haar huidige verblijfsvergunning – dewelke volgens haar eigen verklaringen geldig is tot eind 2026 – en het verkrijgen van een nieuwe verblijfsvergunning te overbruggen. Verzoekende partij toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland niet opnieuw (tijdelijk) op haar netwerk een beroep zou kunnen doen, mocht dit nodig blijken te zijn. Dient in dit kader tevens te worden opgemerkt dat de procedure voor de verlenging van de ADET vanuit het buitenland kan worden gestart door het versturen van een standaardformulier via e-mail naar de Griekse asielinstanties (hoewel het afhalen van de ADET zelf ter plaatse moet gebeuren). Zo geeft het laatste AIDA-rapport te kennen dat "*the application for renewal, together with a digital photo of the beneficiary, is submitted via email to the Asylum Service and the latter's decision is notified to the applicant also via email*" (vrije vertaling: "*de aanvraag tot verlenging wordt, tesamen met een digitale foto van de begunstigde, via e-mail ingediend bij de Asieldienst en het besluit van deze laatste wordt via e-mail aan de aanvrager meegedeeld*") (AIDA-rapport van juli 2026, p. 254). Er mag van verzoekende partij verwacht worden dat zij tijdig de nodige stappen onderneemt om haar ADET te verlengen.

2.4.9. Verder kan verzoekende partij evenmin volstaan met een loutere algemene verwijzing naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden voor internationale bescherming in Griekenland teneinde aan te tonen dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Zij dient zulks *in concreto* aan te tonen, alwaar zij echter in gebreke blijft.

2.4.10. In het verzoekschrift wordt verder nog verwezen naar informatie van algemene aard inzake racistisch geweld en discriminatie in Griekenland. De Raad merkt in dit verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoekende partij niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie. Er mag dan ook van verzoekende partij worden verwacht dat zij zich bij eventuele problemen van vijandigheid, racisme en discriminatie voor hulp en/of bescherming richt tot de Griekse autoriteiten.

2.4.11. De verwijzing door verzoekende partij naar internationale rechtspraak en arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen.

2.4.12. Gelet op wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat verzoekende partij niet aantoont dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat haar toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim* e.a., pt. 91). Zij toont niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM of artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

2.4.13. De door verzoekende partij bijgebrachte documenten (administratief dossier, stuk 5, map documenten) werpen geen ander licht op bovenstaande bevindingen. De Raad treedt verwerende partij bij waar deze hieromtrent het volgende motiveert: "*Uw documenten volstaan niet om bovenstaande appreciaties te wijzigen. Aan uw identiteit en die van uw familie, uw verblijf in Griekenland en Gaza, uw opleidingen en uw activiteiten in België wordt in deze beslissing niet getwijfeld. De screenshots, medische en psychische documenten komen in deze beslissing reeds aan bod. Het rapport kan bovenstaande beslissing niet wijzigen.*" Ook in bovenstaande beoordeling werd reeds ingegaan op de bijgebrachte screenshots, medische en psychologische documenten.

2.4.14. Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op haar specifieke omstandigheden verhinderen. Haar beschermingsverzoek dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Bijgevolg moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in artikel 3, punt 5) *juncto* 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 en in artikel 3, punt 6) *juncto* 15 van de Verordening (EU) 2024/1347, waarbij de Raad opmerkt dat een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in principe moet worden beoordeeld in het licht van het herkomstland (RvS 11 september 2014, nr. 228.337; RvS 20 november 2014, nr. 229.251 en RvS 23 mei 2017, nr. 238.301).
De verwijzing door verzoekende partij naar de situatie in Palestina is *in casu* dan ook niet dienstig voor de beoordeling van het verzoek van verzoekende partij. De situatie wordt namelijk beoordeeld ten opzichte van het land waar zij internationale bescherming geniet, namelijk Griekenland.

2.4.15. In de mate verzoekende partij artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geschonden acht, benadrukt de Raad dat deze artikelen vereisen dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij/zij een dergelijk risico loopt, moet zijn/haar beweringen staven met een begin van bewijs. *In casu* toont verzoekende partij niet aan dat zij, die de internationale beschermingsstatus geniet in Griekenland, geen toegang zou krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan haar status inzake toegang tot onder meer gezondheidszorg, werkgelegenheid en huisvesting. Verder geniet zij als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. De levensomstandigheden van verzoekende partij in Griekenland kunnen niet worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM.

2.4.16. De Raad ziet gelet op het voorgaande tot slot geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig september tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,

R. VAN DAMME

De voorzitter,

J. BIEBAUT